

Sag C-342/20

Anmodning om præjudiciel afgørelse

Dato for indlevering:

23. juli 2020

Forelæggende ret:

Helsingin hallinto-oikeus (Finland)

Afgørelse af:

9. juli 2020

Sagsøger:

»A« SCPI

ARBEJDSDOKUMENT

HELSINGIN

**FORELØBIG
KENDELSE**

HALLINTO-OIKEUS
(FORVALTNINGSDOMSTOLEN
I HELSINKI)

9. juli
2020

Registreringsnummer

04255/19/8108

Finlex

Angående

Præjudiciel forelæggelse for Den Europæiske Unions Domstol i henhold til artikel 267 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF)

Sagsøger

»A« SCPI
Juridisk repræsentant: Asianajaja
Mikko Larvala

Procesdeltagere i sagen, som har udtalt sig

Veronsaajien
oikeudenvälvontayksikkö (instans til varetagelse af skattemyndighedernes rettigheder)

»A« SCPI

Anfægtet afgørelse

Verohallintos (skatteforvaltningens) afgørelse nr. P0069824222 af 13. juni 2019 vedrørende en foreløbig afgørelse vedrørende indkomstbeskatning

Sagens genstand

1. I henhold til Laki verotusmenettelystä (lov om beskatningsmetoden) kan Verohallinto (herefter »skattemyndigheden«) efter anmodning fra en skattepligtig person udstede bindende foreløbige afgørelser om beskatningen. Andragerens anmodning om en foreløbig afgørelse skal indeholde de oplysninger, der er nødvendige for at træffe afgørelse i sagen.
2. Skattemyndigheden skal på andragerens forlangende ved gennemførelsen af beskatningen følge en foreløbig afgørelse, som har opnået endelig retskraft. En foreløbig afgørelse, som er vedtaget af skattemyndigheden, kan indbringes for Hallinto-oikeus (forvaltningsdomstol). Hallinto-oikeus' (forvaltningsdomstol)

afgørelse kan kun appelleres, hvis Korkein Hallinto-oikeus (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) giver tilladelse hertil.

3. I den verserende hovedsag anmodede »A« SCPI (herefter også »andrageren«) som beskrevet nedenfor skattemyndigheden om en foreløbig afgørelse for skatteårene 2019 og 2020. Andrageren indbragte skattemyndighedens foreløbige afgørelse for skatteåret 2020 for Hallinto-oikeus (forvaltningsdomstol).
4. Sagen vedrører fortolkningen af artikel 49, 63 og 65 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).

Anmodningen til skattemyndigheden om udstedelse af en foreløbig afgørelse og skattemyndighedens foreløbige afgørelse

Anmodning til skattemyndigheden om udstedelse af en foreløbig afgørelse

5. Andrageren er en investeringsfond efter fransk ret i form af et selskab med variabel kapital (Société Civile de Placement Immobilier à Capital Variable), som investerer i fast ejendom beliggende i Frankrig eller i euroområdet. Investeringsobjekterne udlejes til erhvervsdrivende. Ved udgangen af 2017 [org. s. 2] havde investeringsfonden en værdi på ca. 32 mio. EUR. Selskabet rådede over investeringer i fire faste ejendomme i fire forskellige lande i euroområdet. Ved udgangen af 2017 havde selskabet 926 andelshavere.
6. Andrageren er en juridisk person efter fransk ret, men det er alene et selskab ved navn »A« SAS (»A« Asset Management, Société par actions simplifiée), som også forvalter fonden, der repræsenterer den og i henhold til loven og selskabets vedtægter træffer alle beslutninger for den. Andrageren kan ikke selv indgå retshandler. Andrageren er underlagt den franske finanstilsynsmyndigheds (AMF's) tilsyn og er en alternativ investeringsfond som omhandlet i direktiv 2011/61/EU.
7. Investorerne foretager deres investeringer ved at tegne andele i andrageren. Det er også muligt, at investorerne foretager indbyrdes forretninger med andelene. Selskabet kan også tilbagekøbe andelene, men principielt kun i et omfang, som svarer til nye tegninger. I modsat fald er tilbagekøbskursen væsentligt lavere.
8. Investorerne modtager for deres andele årligt det udbytte, som svarer til andragerens nettoudbytte af lejeindtægterne og selskabets øvrige finansielle indtægter. Generalforsamlingen træffer afgørelse om udlodning af udbyttet. Over for tredjemand hæfter selskabet for sine forpligtelser, men investorerne hæfter subsidiært for selskabets forpligtelser.
9. Andrageren er ikke indkomstskattepligtig i Frankrig, men en skattetransparent enhed. Investorerne er skattepligtige såvel af det udbytte, de opnår af andelene, som af det overskud, der opnås ved salg eller tilbagekøb heraf.

10. Andrageren planlagde at underskrive en købekontrakt om køb af aktier i to finske gensidige ejendomsaktieselskaber i juni 2019. Disse ejendomsaktieselskaber ejer faste ejendomme, som anvendes til detailhandelsformål. Efter gennemførelse af handelen vil andrageren i Finland foretage udlejning af fast ejendom for så vidt angår de lokaler, som selskabet kontrollerer på grundlag af ejendomsretten til aktierne i ejendomsaktieselskabet. Desuden overvejer andrageren at foretage yderligere investeringer i fast ejendom i Finland ved at erhverve aktiebeholdninger i andre gensidige ejendomsaktieselskaber eller ved at foretage direkte investeringer i fast ejendom. Alle andragerens investeringer sigter mod et langvarigt ejerskab, da selskabet skal eje de faste ejendomme i mindst fem år. Herefter kan andrageren sælge de finske ejendomme og aktierne i ejendomsaktieselskabet for at opnå overskud ved salget.
11. Andrageren og »A« SAS, som er ansvarligt for andragerens beslutninger, har deres hovedkontor i Paris og filialer andre steder i Centraleuropa, men de to selskaber har hverken lokaler eller forretningssted i Finland, hvorfra de finske ejendomsinvesteringer administreres eller beslutninger vedrørende disse træffes, end ikke delvis. »A« SAS administrerer de finske investeringer fuldt ud fra Frankrig. »A« SAS har engageret selskabet BDO til at bistå med administrationen af finske momsansliggender.
12. På grundlag af den finske tuloverolaki (indkomstskattelov, TVL) og den finsk-franske dobbeltbeskatningsaftale er det klart, at andrageren principielt er skattepligtig i Finland for de lejeindtægter, der opnås i Finland, såvel fra de ejendomme, som selskabet ejer direkte, som fra de lokaler, som selskabet kontrollerer på grundlag af ejendomsretten til aktier i det gensidige ejendomsaktieselskab. Da en finsk investeringsfond for så vidt angår indkomstbeskatningen er et selskab, som er fritaget for indkomstskat, skal det i hovedsagen – i lyset af princippet om kapitalens frie bevægelighed i TEUF og EØS-aftalen – afgøres, om skattefritagelsen [org. s. 3] ikke også skal finde anvendelse på udenlandske fonde, som kan sammenlignes med finske investeringsfonde. TVL's bestemmelser behandler en finsk og en fransk investeringsfond forskelligt med hensyn til beskatningen alene på grund af investeringsfondens etableringsstat.
13. Andrageren er af den opfattelse, at den er en økonomisk aktør, som kan sammenlignes med en finsk investeringsfond, og som ikke er skattepligtig for så vidt angår de opnåede lejeindtægter og overskud ved salg. Andragerens karakteristika kan på grundlag af Domstolens praksis objektivt betragtet i det væsentlige sammenlignes med en finsk investeringsfond.

Om de spørgsmål, der stilles i anmodningen om en foreløbig afgørelse

14. Skal andrageren under de omstændigheder, som er beskrevet i anmodningen, anses for en fond, som kan sammenlignes med en finsk investeringsfond som omhandlet i indkomstskattelovens § 3, og som er fritaget for indkomstskat i henhold til indkomstskattelovens § 20?

15. Er andrageren skattepligtig i Finland af lejeindtægter og overskud ved salg af fast ejendom og aktier i ejendomsaktieselskaber, som er opnået i Finland?

Skattemyndighedens afgørelse af 13. juni 2019 vedrørende en foreløbig afgørelse for skatteårene 2019 og 2020

16. Skattemyndigheden anførte i den foreløbige afgørelse, der blev udstedt for skatteåret 2019, at det kan lægges til grund, at andrageren under de i anmodningen beskrevne omstændigheder ud fra sine væsentligste karakteristika kan sammenlignes med en finsk investeringsfond som omhandlet i indkomstskattelovens § 3, nr. 4, og at andrageren kan anses for fritaget for indkomstskat i henhold til indkomstskattelovens § 20, stk. 1. Andrageren er ikke skattepligtig i Finland af lejeindtægter og overskud ved salg af fast ejendom og aktier i ejendomsaktieselskaber, som er opnået i Finland.
17. Skattemyndigheden anførte i denne forbindelse, at det kan lægges til grund, at »A« SCPI fonden på grundlag af de skatteretlige bestemmelser, som var gældende i 2019, og under de i anmodningen beskrevne omstændigheder ud fra sine funktionelle karakteristika kan sammenlignes med en investeringsfond som omhandlet i indkomstskattelovens § 3, nr. 4, under hensyntagen til artikel 49 og 64 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde samt den relevante praksis fra Domstolen og den nationale retspraksis. Andragerens lejeindtægter i skatteåret 2019 samt overskud ved salg af ejendomme og aktier i ejendomsaktieselskaberne er således skattefri i henhold til indkomstskattelovens § 20, stk. 1, nr. 2.
18. Skattemyndigheden anførte i den foreløbige afgørelse, der blev udstedt for skatteåret 2020, at det kan lægges til grund, at andrageren under de i anmodningen beskrevne omstændigheder ud fra sine væsentligste karakteristika kan sammenlignes med et finsk selskab som omhandlet i indkomstskattelovens § 3, nr. 4, og at det på grundlag af indkomstskattelovens § 20a, stk. 1, anses for skattepligtigt af sine opnåede indtægter. Andrageren er skattepligtig i Finland for lejeindtægter og overskud ved salg af fast ejendom og aktier i ejendomsaktieselskaber, som er opnået i Finland.
19. Med hensyn til den foreløbige afgørelse for skatteåret 2020, som andrageren har anfægtet, konstaterede skattemyndigheden, at det også fremgår af fondens prospekt, som var vedlagt anmodningen, at den kan sammenlignes med et finsk aktieselskab. Fondens udbytte udloddes kun til aktionærerne, hvis generalforsamlingen beslutter det. Andrageren **[org. s. 4]** er en investeringsvirksomhed med variabel kapital og svarer derfor ikke til den retsform, som kræves i indkomstskattelovens § 20a, stk. 4, nemlig en specialfond, som er oprettet ved aftale.
20. Dermed er lejeindtægter og overskud ved salg af ejendomme og aktier i ejendomsaktieselskaber, som andrageren opnår i Finland i skatteåret 2020,

skattepligtig indkomst i Finland i henhold til indkomstskattelovens § 10, nr. 1, nr. 6 og nr. 10.

De væsentligste argumenter, der anføres af hovedsagens parter

21. Efter andragerens opfattelse er indkomstskattelovens § 20a i strid med EU-retten, da det heraf følger, at kun fonde, der er oprettet ved aftale og har hjemsted i EU, anses for specialfonde. Andrageren er som beskrevet i anmodningen om en foreløbig afgørelse, en økonomisk aktør, som i enhver henseende kan sammenlignes med en finsk investeringsfond. Den eneste forskel er, at andrageren i overensstemmelse med kravene i den franske lov om investeringsfonde har form af et selskab, hvorimod investeringsfonde i henhold til den finske lov om investeringsfonde oprettes ved aftale.
22. Som det anføres i skattemyndighedens afgørelse vedrørende 2019, kan andrageren ud fra sine funktionelle karakteristika sammenlignes med en finsk investeringsfond. Denne omstændighed ændres ikke ved, at indkomstskatteloven ændres.
23. Efter andragerens opfattelse udgør indkomstskattelovens § 20a ulovlig statsstøtte til finske fonde, da disse, som er oprettet ved aftale, kan nyde godt af skattefritagelsen, hvorimod de udenlandske fonde, som er selskaber eller trusts, er indkomstskattepligtige i Finland, og dette uden hensyn til, at fondene objektivt betragtet er ens.
24. Veronsaajien oikeudenvälvontayksikkö (herefter »instans til varetagelse af skattemyndighedernes rettigheder«) har gjort gældende, at selv om direkte beskatning henhører under medlemsstaternes kompetence, skal de dog i henhold til Domstolens faste praksis udøve kompetencen under overholdelse af EU-retten (f.eks. dom C-632/13, præmis 28). Da der ikke findes harmoniserede regler om virksomhedsformerne for kollektive investeringer og indkomstbeskatningen af disse på EU-plan, har medlemsstaterne ret til at opstille forskellige nationale krav, som er knyttet til virksomhedsformerne for kollektive investeringer og deres funktion. Medlemsstaterne har også ret til at beskatte forskellige virksomhedsformer for kollektive investeringer forskelligt. Andrageren opfylder ikke de betingelser for skattefritagelse for specialfonde, der er oprettet ved aftale, som er opstillet i indkomstskattelovens § 20a, stk. 4.

Nationale retsfor skrifter og lovforberedende arbejde

Gældende national lovgivning i skatteåret 2020

25. I henhold til § 3, nr. 4, i tuloverolaki (indkomstskatteloven, som ændret ved ændringslov nr. 528/2019) er selskaber i denne lovs forstand bl.a. aktieselskaber, investeringsfonde og specialfonde. **[Org. s. 5]**

26. I henhold til indkomstskattelovens § 9, stk. 1, nr. 2, er personer, som ikke har bopæl i Finland i skatteåret, samt udenlandske selskaber indkomstskattepligtige af indtægter, som er opnået i Finland (begrænset skattepligt).
27. I henhold til indkomstskattelovens § 10, nr. 1, er indkomst, som er opnået i Finland, bl.a. indkomst fra fast ejendom i Finland eller lokaler, som ejes på grundlag af aktier i et finsk bolig- eller andet aktieselskab henholdsvis på grundlag af medlemskab i et bolig- eller andet andelsselskab.
28. I henhold til indkomstskattelovens § 10, nr. 6, er indkomst opnået i Finland bl.a. udbytte, overskud af et andelsselskab og anden sammenlignelig indkomst, som opnås af et finsk aktieselskab, andelsselskab eller andet selskab, samt andele i en finsk sammenslutnings indkomst.
29. I henhold til indkomstskattelovens § 10, nr. 10, er indkomst opnået i Finland bl.a. det overskud, der opnås ved salg af en ejendom i Finland eller af aktier eller andele i et finsk boligaktieselskab eller andet aktieselskab eller andelsselskab, i hvilke mindst 50% af den samlede formue udgøres af en eller flere ejendomme i Finland.
30. I henhold til indkomstskattelovens § 20a, stk. 1 (som ændret ved ændringslov nr. 528/2019), som trådte i kraft i begyndelsen af 2020, er investeringsfonde som omhandlet i § 2, stk. 1, nr. 2, i kapitel 1 i sijoitusrahastolaki (2013/2019, investeringsfondslov nr. 213/2019) eller sammenlignelige udenlandske åbne investeringsfonde, som er oprettet ved aftale, og som har mindst 30 andelshavere, fritaget for indkomstskat.
31. I henhold til indkomstskattelovens § 20a, stk. 2, finder bestemmelserne i stk. 1 om skattefritagelse for investeringsfonde også anvendelse på specialfonde som omhandlet i § 1, stk. 2, i kapitel 2 i laki vaihtoehtorahastojen hoitajista (162/2014, lov om forvaltere af alternative investeringsfonde nr. 162/2014) og sammenlignelige udenlandske specialfonde, som er oprettet ved aftale, såfremt fondene er åbne og har mindst 30 andelshavere.
32. I henhold til indkomstskattelovens § 20a, stk. 4, er det en betingelse for skattefritagelsen for en specialfond som omhandlet i § 1, stk. 2, i kapitel 2 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde henholdsvis en sammenlignelig udenlandsk specialfond, som er oprettet ved aftale, og som primært investerer sine midler på den måde, der er beskrevet i § 4 i kapitel 16a i den nævnte lov, i fast ejendom og ejendomsværdipapirer, at de årligt udlodder mindst tre fjerdedele af regnskabsårets overskud til andelshaverne uden hensyntagen til ikke realiserede værdistigninger.
33. I tilfælde, hvor en investeringsfond eller en specialfond består af en eller flere delfonde, finder bestemmelserne om investeringsfondene eller specialfondene i henhold til indkomstskattelovens § 20a, stk. 7, anvendelse på delfondene.

Det lovforberedende materiale til indkomstskattelovens § 20a

34. Regeringsforslag HE 304/2018 vp omhandler præciseringen af bestemmelserne om betingelserne for skattefritagelse for investeringsfonde og specialfonde. Bestemmelserne om skattefritagelserne blev senere vedtaget i § 20a i indkomstskatteloven, som ændret ved ændringslov nr. 528/2019. **[Org. s. 6]**
35. I regeringsforslagets afsnit 2.3.2 anføres det, at den skattemæssige behandling af udenlandske investeringsfonde slet ikke var reguleret i indkomstskatteloven eller i lähdeverolaki (kildeskatteloven) før vedtagelsen af ændringsloven. Den skattemæssige behandling blev afgjort fra sag til sag ved fortolkning af princippet om kapitalens frie bevægelighed i EU og af spørgsmålet om, hvilke omstændigheder der skal tages hensyn til ved en sidestilling af udenlandske økonomiske aktører med indenlandske økonomiske aktører. Der var i det hele taget meget begrænsede nationale regler om den skattemæssige behandling af investeringsfonde, hvilket kan have været grunden til, at udenlandske fonde i meget vidt omfang blev sidestillet med indenlandske investeringsfonde. På grundlag af EU-Domstolens praksis ser det ud til, at der ved bedømmelsen af en forskellig skattemæssig behandling kun blev taget hensyn til differentieringsgrunde, som er reguleret i de nationale skatteregler, og at eksempelvis egenskaberne for en investeringsfond eller en specialfond, som er reguleret i de nationale regler om investeringsfonde, ikke blev tillagt betydning med hensyn til bedømmelsen af, om de kunne sammenlignes. På grundlag af den nationale retspraksis og Domstolens praksis er det imidlertid ikke entydigt, hvilke omstændigheder der blev taget hensyn til ved bedømmelsen af sammenligneligheden. På grundlag af Domstolens praksis ser det dog ud til, at små forskelle i retsformen eller forskelle i den skattemæssige behandling i en udenlandsk investeringsfonds etableringsstat ikke var tilstrækkelige til, at der blev gjort en forskel ved bedømmelsen af sammenligneligheden. I retspraksis er det udtrykkeligt den skattemæssige behandling af investeringsfonden, der tillægges betydning, ikke den skattemæssige behandling på investorniveau.
36. I afsnit 3.2 anføres det, at det tilstræbes at tage hensyn til det behov for ændring af skattereglerne, som følger af ændringsforslagene vedrørende lovgivningen om investeringsfonde. Regeringens forslag har også til formål at sørge for klarhed i en situation, hvor en udenlandsk fond i forbindelse med beskatningen sidestilles med en finsk skattefritaget investeringsfond eller specialfond, og derved at forbedre forudsigeligheden af beskatningen og retssikkerheden samt at fjerne bureaukrati.
37. I den gældende indkomstskattelov er begrebet »investeringsfond« ikke defineret, hvilket førte til, at man måtte fastlægge kriterierne for sammenligneligheden i beskatningspraksis og i retspraksis. Da den nuværende nationale skattebestemmelse er formuleret meget generelt, kunne dette føre til, at udenlandske fonde lettere blev sidestillet med en finsk investeringsfond. Finske investeringsfonde eller specialfonde får ikke nødvendigvis en tilsvarende behandling i udlandet eller kan på anden vis være underlagt strengere regler end de udenlandske fonde, hvilket kan anses for problematisk ud fra et

konkurrencemæssigt synspunkt. Regeringens forslag har til formål at sidestille indenlandske og udenlandske fonde i denne henseende.

38. Det er et generelt udgangspunkt i forbindelse med beskatning i Finland, at den skattemæssige behandling retter sig efter investeringsinstrumentets retsform. Forslaget sigter ikke mod at ændre denne præmis. Finske investeringsfonde og specialfonde er konstruktioner, som er oprettet ved aftale, og regeringens forslag har blot til formål at præcisere skattereglerne med hensyn til inden- og udenlandske fonde, som er oprettet ved aftale.
39. I afsnit 3.3 konstateres det, at formålet med bestemmelsen ikke er at fravige den generelle præmis for beskatningen i Finland, hvor den skattemæssige behandling følger retsformen. Det er ikke hensigten at udvide anvendelsen af bestemmelsen om skattefritagelse til andre former for organer til kollektiv investering i værdipapirer i udlandet [org. s. 7]. Det foreslås således ikke at anvende bestemmelsen på andre former for organer til kollektiv investering i værdipapirer end dem, der er oprettet ved aftale, og for disse også kun, hvis betingelserne er opfyldt.
40. Når princippet i TEUF om de frie kapitalbevægelser skal overholdes, kan inden- og udenlandske investeringsfonde ikke behandles uens med hensyn til beskatningen. I den samme situation, hvor en indenlandsk investeringsfond er fritaget for skat, kan der heller ikke opkræves kildeskat af det udbytte, som er udbetalt til en udenlandsk investeringsfond. I betragtning af det fortolkningsbehov, der er knyttet til de konkrete sammenligninger, og det bureaukrati, der følger heraf, er det imidlertid nødvendigt at præcisere de skattemæssige regler for investeringsfonde. Dette præcisere også, i hvilke situationer en udenlandsk fond kan sidestilles med en finsk investeringsfond eller specialfond. Anmodningerne om tilbagebetaling af kildeskat har også fiskal betydning.
41. I Finland afhænger beskatningen af investeringsinstrumentets retsform. De finske investeringsfonde er konstruktioner, der er oprettet ved aftale, og som ikke er selvstændige juridiske personer; der er derimod tale om formuemasser, hvis skattefritagelse er underlagt særlige regler. Udenlandske investeringsfonde kan med hensyn til beskatningen primært på grund af deres retsform sidestilles med finske aktieselskaber.
42. I finansudvalgets rapport VaVM 34/2018 anføres det bl.a., at udvalget har noteret, at regeringens forslag ikke har taget hensyn til udenlandske investeringsfonde som omhandlet i direktivet om investeringsfonde (UCITS) og fonde i form af trusts. Skattefritagelsen er kun udformet med henblik på investerings- og specialfonde, som er oprettet ved aftale, da fonde, som oprettes i Finland, kun kan være konstruktioner oprettet ved aftale. Der er således fortsat behov for fortolkning i forhold til EU-retten med hensyn til den skattemæssige behandling af investeringsselskaber og fonde, der har form af en trust.

43. Udvalget anså imidlertid også regeringens forslag for begrundet i denne henseende, idet de finske skatteregler ved de foreslåede ændringer blev tilpasset således, at det kan lægges til grund, at de opfylder de krav, som Domstolen i sin hidtidige praksis har opstillet til den skattemæssige behandling af udenlandske fonde, som kan sidestilles med finske investerings- eller specialfonde. Det er også vigtigt, at beskatningsgrundlaget i Finland ikke begrænses unødigt i grænseoverskridende situationer.

Relevante EU-retlige bestemmelser

Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde

44. I henhold til artikel 49, stk. 1, TEUF er der forbud mod restriktioner, som hindrer statsborgere i en medlemsstat i frit at etablere sig på en anden medlemsstats område inden for rammerne af nedennævnte bestemmelser. Dette forbud omfatter også hindringer for, at statsborgere i en medlemsstat, bosat på en medlemsstats område, opretter agenturer, filialer eller datterselskaber.
45. I henhold til artikel 63, stk. 1, TEUF er alle restriktioner for kapitalbevægelser mellem medlemsstaterne indbyrdes og mellem medlemsstaterne og tredjelande forbudt inden for rammerne af bestemmelserne i dette kapitel. **[Org. s. 8]**
46. I henhold til artikel 65, stk. 1, litra a), TEUF griber artikel 63 TEUF ikke ind i medlemsstaternes ret til at anvende de relevante bestemmelser i deres skattelovgivning, som sonderer imellem skatteydere, hvis situation er forskellig med hensyn til deres bopælssted eller med hensyn til det sted, hvor deres kapital er investeret.
47. I henhold til artikel 65, stk. 3, TEUF må de foranstaltninger og fremgangsmåder, der er nævnt i artiklens stk. 1 og 2, ikke udgøre et middel til vilkårlig forskelsbehandling eller en skjult begrænsning af den frie bevægelighed for kapital og betalinger som defineret i artikel 63 TEUF.

Domstolens praksis

48. I Domstolens dom C-303/07, *Aberdeen Property Fininvest Alpha Oy*, drejede det sig om etableringsfriheden som omhandlet i artikel 43 EF (nu artikel 49 TEUF). Den forelæggende ret ønskede med sit spørgsmål oplyst, om artikel 43 EF og 48 EF samt artikel 56 EF og 58 EF skal fortolkes således, at et aktieselskab eller en investeringsfond, der er stiftet i overensstemmelse med finsk ret, og et SICAV-selskab, der er stiftet i overensstemmelse med luxembourgsk ret, for at sikre gennemførelsen af de grundlæggende friheder i de nævnte artikler skal betragtes som sammenlignelige, uanset at en virksomhedsform, der fuldstændig svarer til et SICAV-selskab, ikke kendes i finsk ret, når det herved tages i betragtning, at et SICAV-selskab, der er et selskab i henhold til luxembourgsk ret, ikke nævnes i listen over de selskaber, der er omfattet af artikel 2, litra a), i direktiv 90/435/EØF,

som den finske kildeskattelovgivning, der finder anvendelse i denne sag, er i overensstemmelse med, samt at et SICAV-selskab i henhold til Storhertugdømmet Luxembourgs skattelovgivning er fritaget for indkomstskat. Er det under disse omstændigheder i strid med de nævnte artikler i EF-traktaten, at et selskab af SICAV-typen hjemmehørende i Storhertugdømmet Luxembourg som udbyttemodtager ikke er fritaget for kildeskat, der i Finland opkræves af udbytte?

49. I præmis 50 i den nævnte dom fastslog Domstolen, at den omstændighed, at der ikke i finsk ret findes et selskab med en juridisk form, der er identisk med den form, som et SICAV efter luxembourgsk ret har, for det første ikke i sig selv kan begrunde en forskelshandling, da det forhold, at medlemsstaternes selskabsret ikke fuldt ud er harmoniseret på fællesskabsplan, i så fald ville fratage etableringsfriheden enhver effektiv virkning.
50. I dommens præmis 55 fastslog Domstolen, at de forskelle, der findes mellem et SICAV efter luxembourgsk ret og et aktieselskab efter finsk ret, som påberåbt af den finske og den italienske regering, under disse omstændigheder ikke er tilstrækkelige til at skabe en objektiv sondring med hensyn til fritagelsen for kildebeskatning af modtaget udbytte. Der er derfor ikke længere grund til at undersøge, i hvilket omfang forskellene mellem et SICAV efter luxembourgsk ret og en finsk investeringsfond som hævdet af disse regeringer er relevante for at opretholde en sådan objektivt forskellig situation.
51. I dommens præmis 56 anførte Domstolen desuden, at det følger heraf, at den forskellige behandling af ikke-hjemmehørende SICAV og hjemmehørende aktieselskaber [org. s. 9] med hensyn til fritagelsen for kildebeskatning af udbytte, som de får udbetalt af hjemmehørende selskaber, udgør en begrænsning af etableringsfriheden, der i princippet er forbudt i henhold til artikel 43 EF og 48 EF.
52. Såvel i de forenede sager C-338/11 – C-347/11, *Santander Asset Management*, vedrørende fransk kildeskat som i sag C-190/12, *Emerging Markets Series of DFA Investment Trust Company*, vedrørende polsk kildeskat var Domstolen af den opfattelse, at kildeskat på udbytte i kildestaten er i strid med artikel 63 TEUF, da de udenlandske investeringsfonde, som befinder sig i en objektivt sammenlignelig situation, skattemæssigt behandles dårligere end de hjemmehørende investeringsfonde.
53. I sag C-156/17, *Köln-Aktienfonds Deka*, som vedrørte tilbagebetaling af nederlandsk udbytteskat, anførte Domstolen i dommens præmis 55, at en national lovgivning, som finder anvendelse uden forskel på hjemmehørende og ikke-hjemmehørende erhvervsdrivende, imidlertid kan udgøre en restriktion for de frie kapitalbevægelser. Det følger således af Domstolens praksis, at selv en sondring, der hviler på objektive kriterier, de facto kan være mindre gunstig for grænseoverskridende situationer. I dommens præmis 56 tilføjede Domstolen, at dette er tilfældet, såfremt en national lovgivning, der finder anvendelse uden forskel på hjemmehørende og ikke-hjemmehørende erhvervsdrivende, forbeholder

muligheden for at udnytte en skattefordel til alene situationer, hvor en erhvervsdrivende opfylder visse betingelser eller forpligtelser, der reelt eller efter deres art er særlige for det nationale marked, således at alene de erhvervsdrivende, der befinder sig på det nationale marked, kan opfylde disse betingelser eller forpligtelser, mens ikke-hjemmehørende erhvervsdrivende, som i det væsentlige er sammenlignelige, i almindelighed ikke opfylder dem.

54. Efter den forelæggende rets opfattelse fremgår der ikke et direkte svar på det relevante spørgsmål i den foreliggende sag hverken af de ovenfor nævnte afgørelser eller af andre af Domstolens afgørelser.

Kort fremstilling af begrundelsen for forelæggelsen

55. Hallinto-oikeus (forvaltningsdomstol) skal afgøre spørgsmålet om, hvorvidt andrageren i forbindelse med beskatningen for 2020 skal sidestilles med finske investeringsfonde, som er fritaget for indkomstskat, således at andrageren ikke er skattepligtig af lejeindtægter og overskud ved salg, som er opnået i Finland, eller om andrageren skal betale kildeskat i Finland af de pågældende indtægter.
56. I henhold til skattemyndighedens foreløbige afgørelse kan andrageren, som med hensyn til beskatningen for skatteåret 2019 skal sidestilles med en finsk investeringsfond, som er fritaget fra at betale skat af indtægter, på grundlag af indkomstskattelovens § 20a, som trådte i kraft ved årsskiftet 2020, ikke anses for en indkomstskattefritaget investeringsfond og er således pligtig at betale skat af sine indtægter, som er opnået i Finland.
57. I sagen er der behov for en fortolkning af, om den nationale bestemmelse i indkomstskattelovens § 20a er i strid med artikel 49 TEUF, 63 TEUF og 65 TEUF, fordi det i henhold til den nævnte lovbestemmelse alene er udenlandske åbne investeringsfonde oprettet ved aftale, der sidestilles med finske investeringsfonde, som er fritaget for indkomstskat, hvorved eksempelvis investeringsfonde, der ligesom i andragerens tilfælde har form af et selskab, [org. s. 10] efter lovændringen ikke længere kan sidestilles med en finsk skattefritaget investeringsfond. Ifølge de finske bestemmelser om investeringsfonde kan investeringsfonde kun oprettes ved aftale.
58. Hallinto-oikeus (forvaltningsdomstol) er ikke bekendt med, at Domstolen har truffet præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 49 TEUF, 63 TEUF og 65 TEUF med hensyn til det ovenfor beskrevne spørgsmål.
59. »A« SCPI og instansen til varetagelse af skattemyndighedernes rettigheder har haft lejlighed til at udtale sig om forelæggelsen af en anmodning om en præjudiciel afgørelse fra Domstolen.

Helsingin hallinto-oikeus' (forvaltningsdomstolen i Helsinki) kendelse om anmodning om en præjudiciel afgørelse fra Den Europæiske Unions Domstol

60. Hallinto-oikeus (forvaltningsdomstol) har besluttet at udsætte sagen og i henhold til artikel 267 TEUF at anmode Domstolen om en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 49 TEUF, 63 TEUF og 65 TEUF. Anmodningen om en præjudiciel afgørelse er nødvendig for afgørelsen af den sag, der verserer for Hallinto-oikeus (forvaltningsdomstol).

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 49 TEUF, 63 TEUF og 65 TEUF fortolkes således, at de er til hinder for nationale bestemmelser, hvorefter det kun er udenlandske åbne investeringsfonde oprettet ved aftale, der kan sidestilles med finske investeringsfonde, som er fritaget fra indkomstskat, hvorved udenlandske investeringsfonde, som i kraft af deres retsform ikke er oprettet ved aftale, er underlagt kildebeskatning i Finland, selv om der i henhold til de nærmere omstændigheder ikke er andre relevante objektive forskelle mellem dem og de finske investeringsfonde?

Efter modtagelse af Domstolens præjudicielle afgørelse af ovenstående spørgsmål vil Hallinto-oikeus (forvaltningsdomstol) træffe endelig afgørelse i sagen.

Appel

I henhold til § 108 i Oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annettu laki (lov om proceduren ved forvaltningsdomstolene) kan denne kendelse ikke kæres selvstændigt. **[Org. s. 11]**

[Udelades] **[org. s. 12]** [udelades]